A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2005. január 27. *

A C-15/03. sz. ügyben,

az EK 226. cikke alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt a Bírósághoz 2003. január 14-én

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: J. Grunwald és M. Konstantinidis, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

az **Osztrák Köztársaság** (képviselik: E. Riedl, M. Hauer és E. Wolfslehner, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: német.

támogatják:

a **Finn Köztársaság** (képviseli: T. Pynnä, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

és

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviseli: K. Manji, meghatalmazotti minőségben, segítője: M. Demetriou barrister, kézbesítési cím: Luxembourg)

beavatkozók,

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, R. Silva de Lapuerta (előadó), C. Gulmann, G. Arestis és J. Klučka bírák,

főtanácsnok: A. Tizzano,
hivatalvezető: K. Sztranc tanácsos,

tekintettel az írásbeli eljárásra és a 2004. szeptember 16-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2004. október 28-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Keresetlevelében az Európai Közösségek Bizottsága annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy az Osztrák Köztársaság — mivel nem fogadta el azokat az intézkedéseket, amelyek *de jure* és *de facto* szükségesek ahhoz, hogy elsőbbséget biztosítson a hulladékolajok regenerálással történő kezelése számára, ahol a műszaki, gazdasági és szervezeti kötöttségek azt lehetővé teszik — nem teljesítette az 1986. december 22-i 87/101/EGK tanácsi irányelvvel (HL 1987. L 42., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 321. o.) módosított, a hulladékolajok ártalmatlanításáról szóló, 1975. június 16-i 75/439/EGK tanácsi irányelv (HL L 194., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 14. o.; a továbbiakban: irányelv) 3. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

A jogi háttér

A közösségi szabályozás

2 Az irányelv célja a környezetnek a hulladékolajok környezetbe juttatása vagy kezelése által okozott káros hatások elleni védelme. Az irányelv 3. cikke ekként rendelkezik:

„(1) Ahol a műszaki, gazdasági és szervezeti adottságok [helyesen: kötöttségek] megengedik, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy elsőbbséget biztosítsanak a hulladékolajok regenerálás érdekében [helyesen: regenerálással] történő kezelése számára.

(2) Ahol a hulladékolajokat, figyelembe véve a fenti (1) bekezdésben foglaltakat [helyes fordítás: említett kötöttségeket], nem regenerálják, ott a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a hulladékolajok bármely módon történő égetése környezetvédelmi szempontból megfelelő körülmények között, ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban történjék, amennyiben ez [helyes fordítás: az ilyen égetés] műszakilag, gazdaságilag és szervezetileg megvalósítható.

(3) Ahol a hulladékolajokat, figyelembe véve az (1) és (2) bekezdésben foglaltakat [helyes fordítás: említett kötöttségeket], nem regenerálják és nem is égetik, ott a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a hulladékolajok biztonságos lebontása [helyesen: megsemmisítése], ellenőrzött tárolása vagy lerakása érdekében."

3 Az irányelv 1. cikke értelmében „regenerálásnak" minősül:

„bármely folyamat, amellyel alapolaj állítható elő a hulladékolajok finomításával, különösen a bennük lévő szennyezőanyagok, oxidációs termékek és adalékanyagok eltávolítása révén".

4 A 87/101 irányelv 2. cikkének megfelelően a tagállamoknak meg kellett tenniük a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy 1990. január 1-jei hatállyal megfeleljenek az ezen irányelvből eredő kötelezettségeiknek.

A nemzeti szabályozás

5 Az osztrák kormány a hulladékolajok kezelésére vonatkozóan a következő jogszabályok meghozataláról értesítette a Bizottságot:

— a hulladékolajokról szóló törvény végrehajtására vonatkozó rendelet (BGBl. Nr. 383/1987);

— a hulladékgazdálkodásról szóló, 1990. június 6-i szövetségi törvény (Abfallwirtschaftsgesetz, BGBl. Nr. 325/1990, a továbbiakban: AWG);

— e törvényt a hulladékgazdálkodásról szóló, 2002. november 2-án hatályba lépett újabb szövetségi törvény (BGBl. Nr. 102/2002, a továbbiakban: AWG 2002) módosította, főleg abból a célból, hogy a hulladékolajok regenerálását mint elsőbbséget élvező módszert határozza meg.

6 Az AWG 1. §-a (2) bekezdése 2. pontjának megfogalmazása szerint:

„A hulladékot fel kell használni annak érdekében, hogy abból anyagot vagy hőt nyerjenek, ha az környezeti szempontból előnyös, és műszakilag lehetséges, ha az így felmerült többletköltségek nem aránytalanok a hulladékok más kezelési eljárásaihoz képest, és létezik vagy létrehozható piac az ily módon nyert anyagok vagy energia számára (hulladékok újrafeldolgozása)."

7 Az AWG 2002 2. §-a (5) bekezdésének 2. pontja a következő módon határozza meg az „újrafeldolgozás" fogalmát:

„Hulladékok ökológiai célú kezelése annak érdekében, hogy a kiindulási termék tulajdonságait hasznosítsák abból a fő célból, hogy nyersanyagot vagy nyersanyagból előállított termékeket hulladékkal vagy hulladékból közvetlenül nyert anyaggal helyettesítsenek, kivéve a termikus újrafeldolgozásra szánt hulladékokat vagy ezen hulladékokból nyert anyagokat."

8 A hulladékolajokat illetően az AWG 2002 16. §-a (3) bekezdésének 1. pontja ekként rendelkezik:

„A hulladékolajok újrafeldolgozási eljárás alá tartoznak [...], amennyiben a hulladék tulajdonosa számára gazdaságos feltételek mellett műszakilag lehetséges hulladékolajból alapolaj előállítása, figyelemmel az előállított mennyiségre, a szállítási eszközökre és a felmerült költségekre. Ha a hulladékolajat újrafeldolgozási eljárásnak vetik alá, az alapolajból ily módon nyert ásványi anyagok PCB/PCT-tartalma (poliklórozott bifenil és poliklórozott terfenil) nem haladhatja meg az 5 ppm-t, halogéntartalmuk pedig a tömegük 0,03%-át."

9 Az AWG 22. §-ának (1) bekezdése szerint:

„A hulladékolajok újrafeldolgozása csak anyagok újrafeldolgozása (tisztítás, feldolgozás) vagy energia előállítása esetén engedélyezhető."

A tényállás és a pert megelőző eljárás

10 A Bizottság 2001. április 17-én felszólító levelet küldött az Osztrák Köztársaság részére azon okból, hogy az osztrák nemzeti hatóságok elmulasztották megtenni az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy elsőbbséget biztosítsanak a hulladékolajok regenerálással történő kezelése számára, amennyiben azt a műszaki, gazdasági és szervezeti kötöttségek lehetővé teszik.

11 2001. június 22-án kelt válaszában az Osztrák Köztársaság értesítette a Bizottságot, hogy, az AWG 22. §-ának (1) bekezdése és 1. §-ának (1) bekezdése — mivel elsőbbséget biztosít a hulladékok regenerálása számára — együttesen eleget tesz az irányelv egyik célkitűzésének. Válaszában továbbá kifejtette, hogy azért nem rendelkezik hulladékolajat regeneráló berendezéssel, mert éves termelése összesen 45 000 tonna, és ez nem elegendő a berendezés gazdaságos működéséhez, mivel a megtérülési küszöbérték évi 60 000 és 80 000 tonna között található.

12 A Bizottság mindazonáltal úgy ítélte meg, hogy az osztrák jog nem felel meg a közösségi jog által támasztott követelményeknek. Ezért 2001. december 21-i levelében indokolással ellátott véleményt küldött az Osztrák Köztársaság részére, amelyben megállapította, hogy az osztrák nemzeti hatóságok nem fogadták azokat az intézkedéseket, amelyek *de jure* és *de facto* szükségesek ahhoz, hogy elsőbbséget biztosítsanak a hulladékolajok regenerálással történő kezelése számára, ahol azt a műszaki, gazdasági és szervezeti kötöttségek lehetővé teszik, és felhívta az Osztrák Köztársaságot, hogy a vélemény kézbesítésétől számított két hónapon belül tegye meg azon lépéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a véleményben foglaltaknak.

13 Az Osztrák Köztársaság 2002. március 18-i, illetve március 22-i leveleiben megtett észrevételei megküldésével választolt a Bizottság indoklással ellátott véleményére, amelyekben előadta, hogy az AWG módosított változatának rendelkezései egyértelműen megfogalmazták a regenerálás elsőbbségét.

14 A Bizottság azonban úgy ítélte meg, hogy az Osztrák Köztársaság nem felelt meg az indoklással ellátott vélemény által támasztott követelményeknek, ezért benyújtotta a jelen keresetet.

15 A Bíróság elnöke 2003. június 17-i végzésével engedélyezte a Finn Köztársaság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága számára, hogy az Osztrák Köztársaság kérelmének támogatására beavatkozzék az eljárásba.

A keresetről

A felek érvei

16 A Bizottság emlékeztet arra, hogy maga az irányelv rögzíti azt az előírást, hogy elsőbbséget kell biztosítani a regenerálás módszere számára, mivel bármely más ártalmatlanítási eljárás károsabb a környezetre, mint ez a módszer.

17 A Bizottság úgy véli, hogy sem az AWG 1. §-a (2) bekezdésének 2. pontja, sem 22. §-ának (1) bekezdése nem biztosít elsőbbséget a hulladékolajok regenerálása számára, mivel e rendelkezések a regenerálást és az energia előállítását (vagyis a hulladékolajok égetését) azonos szintre helyezik, és így nem veszik figyelembe a két eljárás között megállapított fontossági sorrendet.

18 A Bizottság szerint a fentieken túl az AGW 2002 16. §-a (3) bekezdésének 1. pontja nem mondja ki a hulladékolajok regenerálásának elsőbbségét. Épp ellenkezőleg: e rendelkezés a regenerálásra vonatkozóan két, az irányelvben nem szereplő szűkítő feltételt tartalmaz, egyfelől az elfogadhatóság kritériumát, másfelől az egyes határértékeket (5 ppm a PCB/PCT-re és 0,03% a halogénre) illetően. E két szűkítő feltétel nem alkalmas sem a regenerálás elsőbbségének biztosítására, sem annak elősegítésére.

19 A Bizottság úgy véli, hogy a fenti feltételek a hulladék tulajdonosára telepítik az elsőbbség elvének tiszteletben tartása iránti felelősséget, ahelyett, hogy e felelősség az irányelv előírásának megfelelően a hatóságokat terhelné.

20 Ami azt az érvet illeti, miszerint a regenerálás az Ausztriában keletkező hulladékolaj csekély mennyisége miatt nem gazdaságos, a Bizottság rámutat arra, hogy az irányelv nemcsak a hulladékolajat nagy mennyiségben előállító tagállamokra, hanem valamennyi tagállamra vonatkozik. Egyébiránt Ausztria egyetlen olyan konkrét érvet sem hozott fel, amely alapján megállapítható lenne, hogy a hulladékolaj regenerálása Ausztriában miért nem gazdaságos.

21 A Bizottság megállapítása szerint az, hogy a hulladékolaj regenerálása mely időponttól kezdődően lehet pénzügyileg gazdaságos, számos gazdasági tényezőtől függ, amelyek közül a regenerálóberendezések megléte csak az egyik. Ezenkívül pedig az osztrák hatóságok nyilatkozataiból nem vonható le az a következtetés, hogy mindent megtettek annak érdekében, hogy megfelelő feltételeket teremtsenek a hulladékolajat regeneráló berendezések gazdaságossá tételéhez vagy a más tagállamok eszközei igénybevételének lehetővé tételéhez.

22 Az osztrák kormány úgy véli, hogy az AWG különböző rendelkezései átültették az irányelv 3. cikke (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeket. Különösen e törvény 2002-ben hatályba lépő módosításai tették még nyilvánvalóbbá, hogy a hulladékolaj regenerálása elsőbbséget élvez. Ugyanis az AWG 16. §-a (3) bekezdése 1. pontjának megfelelően a hulladékolajat újrafeldolgozási eljárásnak vetik alá — azaz regenerálják —, amennyiben ez műszakilag lehetséges, és gazdaságilag ésszerű.

23 Az osztrák kormány előadja, hogy az irányelv 3. cikke (1) bekezdésének értelmében regenerálásra csak akkor kerülhet sor, ha azt a műszaki, gazdasági és szervezeti kötöttségek nem gátolják. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint ezen kötöttségeket, amelyeket az arányosság elvének kifejeződéseként kell tekinteni, nem szabad szűkítően értelmezni.

24 Az osztrák kormány szerint sem az irányelvből, sem a Bíróság ítélkezési gyakorlatából nem következik, hogy ezen kötöttségek ne lehetnének a hulladék birtokosának helyzetével kapcsolatosak. Az irányelv nem tartalmaz semmilyen utalást arra nézve, hogy maguknak a tagállamoknak a feladata volna a hulladékolaj összegyűjtése és regenerálása, sem olyan rendelkezést, amely szerint ezen kötöttségek csak a tagállamokra vonatkoznának. Ebben az összefüggésben — tekintettel e rendelkezés hatékony érvényesülésére — az irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerinti „kötöttségek" fogalmat az AWG módosított változata fejti ki.

25 Ami a regenerálásból származó alapolajra vonatkozóan meghatározott egyes határértékeket illeti, az osztrák kormány megjegyzi, hogy ezeket a hulladékolajra vonatkozóan maga az irányelv határozza meg. Ezenkívül pedig a regenerált alapolajok újrafeldolgozásához megkívánt feltételek szükségessé teszik e felső értékek megállapítását.

26 Az osztrák kormány szerint — a szóban forgó mennyiségekre tekintettel — a harmadik személyektől begyűjtött hulladékolaj regenerálását végző saját berendezés fenntartása nem volt gazdaságos. Ugyanis a hulladékolaj regenerálásának gazdaságossága számos gazdasági tényezőtől függ, és a hulladékolaj regenerálásának elsőbbségét előíró kötelezettség nem terjedhet odáig, hogy a regenerálás valamely tagállamban történő lehetővé tétele érdekében e tagállamot egy nem gazdaságos berendezés megépítésére kényszerítse, illetve a hulladék birtokosait a hulladékolaj regenerálására kötelezze.

27 Az osztrák kormány felhívja a figyelmet arra, hogy az AWG módosítása az e területre vonatkozó jog átdolgozását célozta, amelynek hatálya így már nemcsak a harmadik személyek által történő regenerálásra, hanem a hulladékolajnak a vállalkozások által önállóan végzett regenerálására is kiterjed. Azt a tényt, hogy a nemzeti szabályozás elsőbbséget biztosít a hulladékolaj regenerálása számára, különösen az egyes pénzügyi intézkedések meghozatala, valamint ezen olajok regenerálás céljából történő exportja támasztja alá.

28 Az Osztrák Köztársaság kérelmét támogatva a finn kormány beavatkozóként kifejti, hogy a perben vitatott nemzeti rendelkezések elsőbbséget biztosítanak a regenerálás számára. Másfelől azonban — tekintettel a műszaki, gazdasági és szervezeti szempontból való megvalósíthatósági feltételekre — ezen elsőbbség nem érvényesülhet abszolút módon.

29 A finn kormány előadja, hogy a tagállamokat nem terheli a regenerálóberendezés megépítésének kötelezettsége, mivel ezen eljárás gazdaságossága számos tényezőtől, így az előállított hulladékolaj mennyiségétől, a szállítási távolságoktól, az előállítási költségtől, valamint a piaci ártól függ. Tulajdonképpen a regenerálást lehetővé tevő gazdasági feltételek fennállását minden esetben külön kell megvizsgálni, az érintett tagállamra vonatkozó valamennyi releváns körülményt figyelembe véve.

30 Az Egyesült Királyság Kormánya, amely beavatkozóként eljárva szintén az Osztrák Köztársaságot támogatja, úgy véli, hogy az AWG 2002 16. §-ának (3) bekezdése az előírásoknak megfelelően hajtja végre az irányelv 3. cikkének (1) bekezdését. A nemzeti szabályozás külön előírja a hulladék tulajdonosai számára a hulladékolaj regenerálással történő kezelésére vonatkozó kötelezettséget.

31 Az említett kormány hangsúlyozza, hogy az AWG helyesen alkalmazza az arányosság elvét, amikor előírja a hulladékolaj birtokosai számára a hulladékolaj regenerálással való kezelését, kivéve, ha az műszakilag lehetetlen, vagy gazdaságilag ésszerűtlen. Ugyanis a tagállamok az előírásoknak megfelelően hajtják végre az irányelvből eredő kötelezettségeiket, ha magánszemélyek és vállalkozások jogait és kötelezettségeit a nemzeti szabályozás keretén belül rendezik.

32 Az Egyesült Királyság Kormánya elismeri, hogy az irányelv 3. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a tagállamoknak — amennyiben ez arányos az elérendő céllal — makroökonómiai szinten intézkedéseket kell hozniuk a regenerálás elsőbbségének biztosítása érdekében, és az ennek útjában álló valamennyi akadályt fel kell számolniuk. Azonban e kötelezettség mértéke az egyes tagállamokra irányadó körülmények függvényében változik, és az ilyen kötelezettség konkrét formája a tagállamokra jellemző kötöttségek jellegétől függ.

33 Ugyanezen kormány végül előadja, hogy az Ausztriában előállított hulladékolaj csekély mennyisége és az a tény, hogy e tagállam nem rendelkezik regenerálóberendezéssel, olyan releváns körülmények, amelyeket a tagállam a regenerálás és az irányelv 3. cikkének (1) bekezdése alapján fennálló kötelezettségének terjedelme ellenében a gazdasági kötöttségek értékelése során figyelembe vehet.

A Bíróság álláspontja

34 Bevezetésképpen ki kell emelni, hogy az AWG-nek a második hulladékgazdálkodásról szóló törvény által hozott reformja, különösen az AWG 16. §-a (3) bekezdésének módosításai csak 2002. november 2-án, vagyis az indokolással ellátott véleményben az Osztrák Köztársaság számára a kötelezettségeinek teljesítésére megállapított két hónapos határidő lejárta után léptek életbe.

35 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a tagállami kötelezettségszegés fennállását azon helyzet alapján kell elbírálni, amely a tagállamra az indokolással ellátott véleményben rögzített határidő lejártakor volt jellemző (lásd különösen a C-173/01. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 2002. július 4-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-6129. o.] 7. pontját és a C-114/02. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2003. április 10-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-3783. o.] 9. pontját).

36 Ilyen körülmények mellett a Bíróság nem veheti figyelembe az Osztrák Köztársaság azon érvelését, miszerint az AWG reformja keretében világosan kimondták, hogy a hulladékolajok regenerálása elsőbbséget élvez más módszerekkel szemben.

37 Ami pedig az AWG 2002-ben bekövetkező reformja előtt fennálló jogi helyzetet illeti, meg kell állapítani, hogy — amint azt indítványának 45. pontjában a főtanácsnok joggal megjegyzi — az e területen alkalmazandó nemzeti rendelkezések nem alkotnak olyan megfelelő jogi környezetet, amely elsőbbséget biztosítana a regenerálás számára. A szóban forgó rendelkezések ugyanis a hulladékolajoknak mind az újrafeldolgozás, mind az energiatermelés útján történő ártalmatlanítását engedélyezik, és így az irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében foglalt fontossági sorrenddel ellentétesen azonos szintre emelik a regenerálást és az égetést.

38 Ami az Osztrák Köztársaság által előadott azon érvet illeti miszerint a regenerálóberendezések Ausztria területén történő felállítása nem gazdaságos, és ilyen feltételek mellett, valamint az arányosság elvéből következően az érintett tagállamok kötelezettségeit az ezekre irányadó konkrét körülmények függvényében árnyalni kellene, emlékeztetni kell arra, hogy — amint azt a Bíróság a C-102/97. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 1999. szeptember 9-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-5051. o.] 35. és 43. pontjában kifejtette — az irányelv egyik fő célja a hulladékolajak regenerálással történő kezelésének mint elsőbbségi eljárásnak a biztosítása volt. Ennélfogva ha elfogadjuk, hogy valamely tagállam műszaki, gazdasági és szervezeti helyzete szükségképpen olyan kötöttség, amely megakadályozza az irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében foglalt intézkedések elfogadását, teljesen megfosztaná e rendelkezést hatékony érvényesülésétől, mivel a tagállamokra megállapított kötelezettséget a *status quo* fenntartására korlátozná, ami megszüntetné a hulladékolajok regenerálással történő kezelésének elsőbbségéhez szükséges intézkedések meghozatalával kapcsolatos tényleges kötelezettséget.

39 Emellett ezen elsőbbséget illetően ki kell emelni, hogy — amint azt a Bíróság a fent hivatkozott, Bizottság kontra Németország ítélet 38. és 39. pontjában kifejtette — az irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében említett „műszaki, gazdasági vagy szervezeti adottságokra [helyesen: kötöttségekre]" való hivatkozás a tagállamoknak előírt kötelezettséget átfogó módon kifejező rendelkezés részét képezi, és hogy ezen megjelöléssel a közösségi jogalkotó nem általános végrehajtási szabály alóli korlátozott kivételeket szándékozott előírni, hanem szándéka arra irányult, hogy meghatározza a hulladékolajok regenerálása elsőbbségének biztosítására vonatkozó pozitív kötelezettség hatályát és tartalmát.

40 A fent kifejtettekből következően a Bizottság keresetét megalapozottnak kell tekinteni.

41 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az Osztrák Köztársaság — mivel nem fogadta el azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy elsőbbséget biztosítson a hulladékolajok regenerálással történő kezelése számára, ahol azt a műszaki, gazdasági és szervezeti kötöttségek lehetővé teszik — nem teljesítette az irányelv 3. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

A költségekről

42 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Bizottság pervesztes lett, az Osztrák Köztársaság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére. Az eljárási szabályzat 64. cikke 4. §-ának megfelelően a Finn Köztársaság és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján, a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

1) **Az Osztrák Köztársaság — mivel nem fogadta el azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy elsőbbséget biztosítson a hulladékolajok regenerálással történő kezelése számára, ahol a műszaki, gazdasági és szervezeti kötöttségek azt lehetővé teszik — nem teljesítette az 1986. de-**

cember 22-i 87/101/EGK tanácsi irányelvvel módosított, a hulladékolajok ártalmatlanításáról szóló, 1975. június 16-i 75/439/EGK tanácsi irányelv 3. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság az Osztrák Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

3) A Finn Köztársaság és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága maguk viselik saját költségeiket.

Aláírások